

Böyle Bil Yâr

– DemirMUTLUGİL · 12 Ekim 2009

---

sen neyin illakisisin şimdi...neyin elzemisin yâr

sereserpedir bilirim
düşleri mor şehir sokaklarında
susmayı beceremeyen pişmanlıklar
tereddüttür,
göç uzakları ezber cümlelerde
can sıkıntısıdır zehir zemberek
cinnet kırıntısıdır fesleğen kokulu
ustura yırtığıdır,
ortalık yerlerimin
yerli yersizimdir, adressizimdir

böyle bil yâr

gecikmiş cevapların çözemediği bilmecemdir
avuntularıdır gündelik hiçlenmelerimin
kutsadığım yasıdır,
adın da sen geçen tövbelerimin
yok yüzüdür,
kabul olmamış dualarımda ki
bir avuçluk yeminlerimin
tutulmuş bir nefesin son anıdır,
akla ziyan
vebalimdir ,hükmümdür yasaklanan
.

böyle bil yâr

şeytan uçurtmalarıdır ikindilerim de uçan
adamakıllı yalnızlığımdır
yılışık bir zaafın,
ilk yudumunda körkütük yaşlanan
tenime değen hengamelerimdir,
dünsüzlüğümün tam ortasından

sonra diyen
gene diyen
içimin evvel zamanlarıdır
yaz üşümesidir ,
dişil sığağında titreyen
.

böyle bil yâr

acabasıdır yaşanmışlıklarımın ısrarının
aksi tesadüfumdür dudağı siklamen
dil soluğumdur
ten talanı
gölge ağaçlarının dar vakitlerinden
mızıkçımdır, baht karam
habirem
karşılık veremediğim boşluklardır
beş duyuma çiseleyen
illakimdir, elzemimdir
içimin karmaşasında ötelenen

böyle bil yâr

ben seni öylesine sevmedim ki...

Demir Mutlugil